

अथनसंक्रान्तिगच्छे ३२६ दर्शितम् । उत्तरायणकाळा-
भिमानिनि ऋतविहृतमाषिणां जन्मादिलोकप्रापयाय
अतिवाहनायेनरनिमुक्ते चेतने ४ पुरुषमेदे “आतिवाहिका-
स्तज्जिज्ञात्” या० सू० भाष्ययोस्तथा व्यवस्थापितं तच्च
आतिवाहिकगच्छे ६५१ पु० दर्शितम् । तन्मूलमेव
अग्निर्व्योतिरित्यादिगोताव्याख्याने “अग्न्यादयस्तदभि-
मानिभोदेवा” इति श्रीभरोक्तम् ।

उत्तरार्कः पु० काशीस्थे उत्तरां दिशि अर्ककुण्ड
वसिधौ स्वर्यमूर्तिभेदे । तद्विहृतिर्यथा “इति काशी
प्रभावसो जगच्चतुस्तमोपहा । कृत्वा द्वादशधात्मानं
हाशेषुय्यां व्यवस्थितः । लोकार्के उत्तरार्केव शान्तादित्य-
क्तथैव च । चतुर्थो द्रुमदादिशोभयूखादित्येव च ।
सखोस्त्यक्षारणादित्यो हज्जकेयवसंश्रुतौ । दशमोविमदा-
दित्यो गङ्गादित्यस्तथैव च । द्वादशचार्यमादित्यः काशी-
पुण्यां चटोद्भवः । ४६ अ० इति द्वादशस्वर्यभेदा-
भिधाय तत्स्थानानि तत् क्रमशोऽभिहितानि । “अयोत्तर-
स्यामाशायां कुण्डमर्काव्यवसरा । तत् मान्नोत्तरार्केष्व
रश्मिमाक्षी व्यवस्थितः” ४७ अ० ।

उत्तरार्कः न० उत्तरमर्कम् उत्तरमर्कस्य एक दे० त० वा ।
देहूर्वादि । तस्योत्तरात्तत्तथात्वम् “व्यस्य स्थितः
किञ्चिद्विदोत्तरार्कम्” रघुः । कर्म० । २ योगार्थे च “अथ
मध्ये नैशोत्तरार्केनाव्यवसरे” यत० भा० १, २, ३, ४
उत्तराशा स्त्री कर्म० । उत्तरां दिशि । उत्तराया-
भीयादवः उत्तरदिगीयगच्छे पु० १०८२ इत्याः ।

उत्तराश्वम् पु० कर्म० । उत्तरप्रसिद्धप्रस्तरेभेदे ततः अश्वः ।
चतुरध्याम् च । उत्तराश्वक तत्तच्चिहितदेशादौ ति० ।
उत्तराषाढा स्त्री कर्म० । अश्विन्यादिनक्षत्रेषु एकविंशतितमे
नक्षत्रे “उपः पूर्वा नक्षत्राणां वगणस्त्रीगुत्तराणि
स्वम्” ज्यो० उक्तेरियं प्रवृत्तः । तस्याः सखपादि उ-
त्तुचक गच्छे १०७१ पुटे उक्तम् इयं विश्वदेवताका अक्षे-
पा गच्छे ४६७ पु० उक्ता ।

उत्तरासङ्गः पु० उत्तरे अर्द्धभागे आसज्जते आ+सृज-
कर्मणि वञ् । उत्तरीयवस्त्रे “मुक्तोत्तरासङ्गश्चतो विपश्चान्”
भट्टिः “त्वमुत्तरासङ्गश्चतोमधीतिनीम्” कुमा० । “कणो-
त्तरासङ्गश्चतुर्विधपञ्चमीम्” भावः । उत्तरां
दिशि २ आसङ्गे च । “शिशिरसमयस्यैव लोत्तरास-
ङ्गम्” काद० । एतेषु यथा शिशिरसमये माषादौ उत्त-
रां दिशि गतिकोत्तरावयगच्छे ११०४ पुटे उक्तम् ।

उत्तरासद् पु० उत्तरा उत्तरां दिशि सीदति सद-क्तिप् ।
उत्तरदिशि भागाहेम् ? सित्वावरुणप्रधानेषु २ मरुत्प्रधा-
नेषु च देवेषु “देवा सित्वावरुणनेत्रा मरुत्नेत्रा वोत्तरासद-
कोभ्यः स्वाहा” सित्वावरुणनेत्रेभ्यो मरुत्नेत्रेभ्यो वा
देवेभ्य उत्तरावद्भ्याः स्वाहा” यजु० ८, २६, २७ ।

उत्तराह पु० उत्तरमनन्तरमहः टच् समा० । अनन्तरदिने
उत्तराहि अव्य० उत्तर+प्रथमाद्यर्थे दिग्देशकावविषये
आहि । उत्तराहिन् उत्तरात् उत्तर इत्यर्थे । “आहि
च दूरे” पा० उक्तेः दूरएवास् प्रवृत्तिः । “उदीचीमेव
दिग्नु प्राजनंकाकादुत्तराहि वाग्दति” यत० भा०
२, २, २, १५ । “अव्ययात्तप्” पा० “कृतसिन्नेभ्य एव”
इति वार्तिके नियमात् अतो भवार्थे अणवे । जी-
ह्वक तद्वन्ने ति० ।

उत्तरिक ति० उत्तर उक्तान्नमस्यत्याः ठन् । ! उत्तार्थनदादौ
ऽनदीभेदे स्त्री । “अनुप्रातच भरतो वाहिनीः चतुरङ्गिणीः ।
ततः शीघ्रतरं प्रायादुत्तरीयां चरिषां नदीम्” राजा० ।

उत्तरीय न० उत्तराहिन् देहभागे भवः नद्या० च । अर्द्धदेहपार्श्वे
वस्त्रे “धौतोत्तरीयप्रतिमच्छवीनि” भावः । लोत्तरीवाणि
भवन्ति साक्षात् । “अथास्तरुणपवितात्तरीयम्” रघुः ।
प्रतिनिधिपर्यान्तोत्तरीयधारणावश्यकतोक्ता आ० त०
यथा । “विक्रान्तोऽनुत्तरीयश्च नग्नश्चावस्त्र एव च । त्रौतं
कात्तं तथा कर्म न नग्नश्चित्येदपि” भट्ट० तत्तत्प्र-
कारश्च “यथा यत्तोपवीतश्च धार्यते च द्विजोत्तमः । तथा
संधार्यते यत्ताडुत्तराव्यादनं शुभम्” स्मृतिः ।
“स्त्रायाह वासवी धौते अक्षिने परिधाय च । अभावे
प्रीतवस्त्राणां याणक्षौमाविकानि च । कुतपो योगपट्टं
वा द्विवासा येन वा भवेत्” या० स्मृ० । “येन वेति
उपवीतेन तत्प्रनिधीभूतेन कुशरज्जादिना” आ० त०
रघु० । “यत्तोपवीते हे धार्ये त्रौतकात्तं कर्मसु ।
तृतीयश्चोत्तरीयाद्यं वस्त्राणामतिदिशते” स्मृतिः ।
वृज्जीन्याह “न स्त्रूतेन न दग्धेन पारक्येण विधेयतः ।
भूषिकोत्तरीयजीर्णेन कर्मं कुर्याद्विपश्चानः” आ०
त० भारतम् । “न रक्तसल्लयं वासो न नीलश्च प्रय-
स्यते । मन्त्राक्तं च दशाङ्गीनं वर्जयेद्वर्जने बुधः” गर-
भि० पु० । “दशाङ्गीनेन वस्त्रेण कुर्वात् कर्माण्य-
भावतः” उय० । “वस्त्रं त्राण्येत धार्यं न रक्तं
मन्त्रिनं तथा । जीर्णं वाऽपदयन् वस्त्रं धार्यं प्रद-
त्तम्” विष्णुध० पु० ।